

Co vědí velehradští žáci o sv. Cyrilu a Metodějovi?

I když podle kalendáře zbývá do konce školního roku už jen několik dní, na velehradské základní škole to příliš poznat není. Na chodbách vládne ticho a ve třídách probíhá výuka. Vypravili jsme se do velehradské školy, abychom zjistili, co vlastně zdejší žáci vědí o svatých Cyrilu a Metodějovi – a zda je znají víc než školáci jinde.

S panem ředitelem Radomírem Válkem se vydáváme na prohlídku školy. „Budova byla postavená před dvanácti lety a je pořád poměrně nová. V praxi tu zažíváme pravidlo ‚Prostředí vychovává‘ – za celou dobu jsme nemuseli řešit jediný případ ničení budovy nebo jejího vybavení,“ pochvaluje si ředitel.

V devíti třídách velehradské základní školy se učí celkem 153 žáků. Společně nahlížíme do některých tříd a při té příležitosti zkoumáme, co vědí žáci o Velehradu a jeho dějinách.

„Přišli sem věrozvěstové Cyril a Metoděj,“ zní sborová odpověď všech dotázaných. Postupně pak dávají dohromady i další podrobnosti: „Přinesli lidem křesťanskou víru, takže místo mnoha různých bohů, jako jsou bůh slunce nebo vody, začali lidé uctívat jednoho Boha a chodit do kostela,“ vysvětluje například Miloš Maňásek z osmé třídy. Jako přínos slovanských apoštolů zmíní žáci i „rovnost všech lidí před Bohem“ a „odpuštění dědičného hříchu“. Většina z nich se shodne také na kulturním významu cyrilometodějské mise: „Lidé dostali srozumitelné písmo, hlaholici, a mohli začít číst nebo třeba psát knížky,“ říká žák páté třídy Petr Jeínek. On i všichni jeho spolužáci se pravidelně účastní červencové poutě a Dni lidí dobré vůle, nejvíc se ale pochopitelně těší na kolotoče a prodejní stánky.

Žáci velehradské základní školy se zúčastnili archeologických vykopávek kolem tamější baziliky. Snímek Petr Hudec

„Nezasvěcený člověk by si mohl myslět, že prostředí naší obce má na žáky velký vliv, že se místní mladá generace bude odlišovat od mladé generace jinde. Ale není tomu tak,“ hodnotí povědomí svých svěřenců o historii Velehradu zástupce ředitele a učitel dějepisu František Pekaček. Řada žáků podle něj nemá o zdejších dějinách ponětí. „V rodinách se o tom nemluví, proto se naše škola snaží děti co nejdřív s těmito skutečnostmi seznámořit,“ vysvětluje. Současná situace má podle něj hlubší kořeny. „Po celých čtyřicet let komunistickeho režimu se o významu Velehradu moc mluvit nesmělo,“ dodává. On sám i další vyučující se snaží maximálně využívat možnosti Velehradu a okolí.

Podle ředitele Válka působí na žáky také současnost Velehradu. „Například zde fungují tři ústavy sociální péče. To, že se děti každý den setkávají s postiženými lidmi, jim pomáhá získat jiný vztah ke světu,“ vysvětluje. Žáci se v těchto ústavech účastní dnů otevřených dveří a na oplátku zvou personál i klienty na své akce – například na pravidelné vystoupení ke konci školního roku.

Výbornou spolupráci má škola i s ostatními institucemi na Velehradě. „Minulý týden nás pozvali z fary na prohlídku archeologických vykopávek,“ zmiňuje ředitel. Sám zase považuje za samozřejmost nabídnout prostotoř školy pro červencové Dny lidí dobré vůle. „Ubytováváme tu například účastníky setkání vozičkářů nebo zdravotníky z Maltézske pomoci,“ říká a dodává: „Za svůj život jsem prošel řadu míst a můžu prozradit, že rodinné atmosféře malé školy v malé obci se nic nevyrovná.“

JIRÍ GRÁČKA